

«Ми проти НПЗ
Малецького!»

Кременчужан запрошують
поставити підписи проти
будівництва нового заводу

Стор. 2

Кременчужанка Оксана
Корнет розповіла про
свого чоловіка, який
пройшов «Азовсталь»
та російський полон

Стор. 5

Переїзд до США
за програмою
U4U для українців:

досвід
кременчужанки

Стор. 4

Кременчуцький

ТелеграфЪ

www.telegraf.in.ua | 30 листопада 2023 року | №10 (1235) | Не для продажу. Розповсюджується безкоштовно

Кременчуччину «накрила» хуртовина

Чисельні затори, ДТП, повалені дерева, розтрощені автівки

У ніч на 27 листопада дощ змінився снігопадом і сильним вітром. Буревій повалив дерева на автівки, а ожеледиця стала причиною кількох дорожньо-транспортних пригод

Ця доба для Кременчуцької громади видалася досить напруженою. Роботи у всіх надзвичайних служб та комунальників було забагато

Сильний вітер повалив дерева, тож рятувальникам довелося розпилювати їх та прибрати з дороги – у Кременчуці у проїзді Захисників «Азовсталь», на вулицях Вадима Пугачова, 10, Олександра Білаша, 12, Давіда Кострова, 91 та в інших місцях.

Також надзвичайники кілька разів виїжджали, щоб відбуксирувати автомобілі – у Глобиному на вулиці Володимирській, у селах Опришки та Жуки Кременчуцького району. А у селі Худолівка довелося буксирувати карету швидкої допомоги.

Біля входу у дитсадки №11 та 25 (поблизу мерії) на вулиці Перемоги, 22 тополі привалили дві автівки. Крім того, «постраждали» авто на вулиці Полковника Гегечкори та в інших районах міста.

Через негоду в центрі Кременчука, на перехресті вулиць Сумської та Небесної Сотні зіткнулися снігоприбиральна машина та маршрутка 2В. Також сталася ДТП під мостом на вулиці Ярмарковій – не розминулися легковики.

На Глобинщині на трасі розвернуло фуру. Ще декілька ДТП сталося в районі: одне авто розвернуло, інше – скинуло на узбіччя. Обійшлося без потерпілих.

Проїзд дорогами району протягом дня був ускладнений. У

Глобинській громаді в районі села Жуки та Герасимівка на повороті повністю перекрили проїзну частину.

У центрі Кременчука негода зруйнувала балкон: на Соборній вітер відірвав шматки балконної рами, які впали просто на тротуар.

Через сильні пориви вітру було знеструмлено 119 населених пунктів. Це понад 21 тисяча споживачів. На ліквідацію аварій було залучено 52 аварійні бригади. Це понад 160 людей і 56 одиниць техніки.

Усі школи у понеділок та вівторок працювали дистанційно.

Ближче до вечора понеділка негода пішла на спад. У місті щосили ліквідували її наслідки.

АВТОР ФОТО: АРТЕМ КОВАЛЕНКО

На ранок вівторка на дорогах і тротуарах було дуже слизько. В бою комунальників із ожеледицею перемогу одержала ожеледиця.

Мирослава УКРАЇНСЬКА

ВОЇНИ СВІТЛА

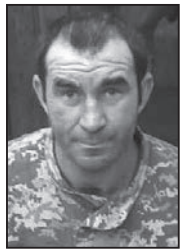
Воїни Кременчуччини загинули,
захищаючи Україну

Олександр Шматко

11 листопада в районі Ямполь Краматорського району Донецької області внаслідок артилерійського обстрілу загинув Олександр Олександрович Шматко — сержант, розвідник 1-ї Президентської бригади оперативного призначення імені гетьмана Петра Дорошенка Національної гвардії України (в/ч 3027).

Олександр народився 14 листопада 1988 року у Горішніх Плавнях. Проживав у Полтаві. Працював маляром на меблевій фабриці. Воював на початку російсько-української війни у складі «Азову», де йому довелося виконувати обов'язки волонтера, піхотинця, кулеметника, мінометника, десантника, розвідника та інструктора.

Вдруге став на захист України вже у перший день повномасштабного вторгнення росіян. У полеглого захисника залишилися троє дітей та вагітна дружина Ірина, яка у 2022 році втратила у Маріуполі на «Азовсталі» свою маму — Наталію Стребкову.

Сергій Бордюк

У боях з російськими окупантами 20 листопада 2023 року загинув 37-річний Сергій Олександрович Бордюк із Новогалячинської громади.

Сергій загинув від отриманих травм, несумісних із життям, внаслідок мінометного обстрілу під час виконання бойового завдання в районі села Роботине Пологівського району Запорізької області.

Старший стрілець-оператор 2 механізованого відділення 2 механізованого взводу 7 механізованої роти 3 механізованого батальйону військової частини А 4674 солдат Сергій Бордюк, до останнього залишаючись вірним військовій присязі, віддав своє життя за нас із вами.

Павло Іваненко

У військовому госпіталі Києва 17 листопада помер кременчужанин Павло Вікторович Іваненко.

Павло Вікторович працював у КП «Кременчукводоканал» охоронцем із вересня 2021 року. Колеги запам'ятали його як добру, щирю та працювиту людину, яка завжди відповідально ставилася до обов'язків.

Чоловік був мобілізований у кінці липня 2023 року та служив у 110-й окремій механізованій бригаді імені генерал-хорунжого Марка Безручка. 27 жовтня, захищаючи незалежність України від російської агресії, отримав поранення біля Авдіївки Донецької області, внаслідок якого 17 листопада помер у військовому госпіталі Києва. Йому було 53 роки.

У нього залишилися син та мати. Редакція висловлює співчуття родині полеглого захисника України.

Станіслав Стеценко

На війні загинув військовий із Кременчука Станіслав Олексійович Стеценко. Про це повідомили на сторінці Департаменту соціального захисту населення Кременчука у фейсбуці. Станіслав проходив службу з 14 липня 2023 року. Був рядовим.

16 листопада 2023 року загинув, захищаючи територіальну цілісність України від агресії військ російської федерації, в районі Авдіївки Донецької області.

У військового залишилися дружина та троє дітей.

Олександр Нікітчук

У місті Глобине Кременчуцького району попрощалися з військовим Олександром Нікітчюком. Народився Олександр Васильович 12.03.1991 року. У 2007 році вступив до Кременчуцького професійно-технічного училища № 22, де здобув професію тракториста-машиніста сільськогосподарського виробництва. Навесні 2010 року був призваний на строкову військову службу. Служив у м. Стрий Львівської області, був механіком-водієм, згодом — старшим оператором ЗРК середньої дії. У квітні 2011 року був зарахований у запас. Після демобілізації розпочав свій трудовий шлях на Глобинському цукровому заводі. 20 лютого 2023 року був мобілізований до лав Збройних Сил України. Проходив службу у військовій частині А2077 (війська Сил Спеціальних Операцій) на посаді старшого оператора групи спеціального призначення роти спеціального призначення загону спеціальних операцій.

Воїн загинув 16 листопада 2023 року від кульового поранення під час виконання бойового завдання в районі селища Озерянівка Донецької області.

У Кременчуці провели майже сотню рейдів з ліквідації стихійної торгівлі

З початку 2023 року у Кременчуці робоча група провела понад 90 рейдів з ліквідації стихійної торгівлі, під час яких складала понад 50 адмінпротоколів. Про це повідомили у пресслужбі Кременчуцької міської ради

До складу групи входять представники виконавчого комітету Кременчуцької міської ради та контролюючих органів.

«Останнім часом на Полтавщині, в тому числі і в населених пунктах неподалік Кременчука, виявили кілька осередків африканської чуми свиней. А продаж м'яса на стихійних ринках є одним із факторів передачі збудника цієї небезпечної хвороби», — йдеться у повідомленні.

Людей, які займаються незаконною торгівлею, притягують до відповідальності за двома статтями — ст. 160 та 152 КУпАП. Так, за першою статтею передбачено штраф від 17 до 119 грн, якщо торгівля промисловими товарами — від 102 до 255 грн.

Зазначено, що стихійна торгівля також є порушенням правил благоустрою міста. Відповідно до статті 152 продавець має сплатити штраф від 340 до 1360 грн. Для посадових осіб, громадян-підприємців штраф складає від 850 до 1700 грн.

Вероніка БІЛОДІД

Строковики підуть на дембель найближчим часом

Військовослужбовців строкової служби, термін служби яких уже закінчився, найближчим часом демобілізують

Про це 24 листопада в коментарі Українському Радіо повідомив секретар Ради національної безпеки і оборони Олексій Данілов.

— Сьогодні відбулося засідання Ставки Верховного Головнокомандувача і цьому питанню було приділено велику увагу. Що стосується мобілізації людей, які проходили строкову службу, то президент попросив і військові погодилися, що найближчим

часом ці люди будуть демобілізовані. Цей процес відбудеться, і ми розуміємо, скільки їх, — сказав Данілов.

За його словами, строковики, в яких закінчився термін служби, але вони бажать залишитися, можуть зробити це, підписавши контракт. Інші ж будуть демобілізовані.

Згодом Зеленський у вечірньому зверненні підтвердив, що на Ставці обговорили питання мобілізації та демобілізації, ротації у Збройних Силах України, питання щодо строковиків, які були призвані на службу до початку повномасштабного вторгнення.

Руслана ГОРГОЛА

Кременчук передав одній із бригад ЗСУ прально-лазневий комплекс

Минулого четверга, 23 листопада, Кременчук передав одній із бригад ЗСУ, яка веде важкі бої на фронті, прально-лазневий комплекс, виготовлений на кременчуцькому підприємстві «Дормаш груп»

Про це повідомив міський голова Віталій Малецький на своїй фейсбук-сторінці.

Це нова розробка інженерів, сподіваємося, вона піде в серійне виробництво, і підприємство отримає більше замовлень. Ці замовлення будуть уже з державного бюджету, бо, як відомо, військовий ПДФО з міст забрали, тож тепер обов'язок саме держави підтри-

мувати за ці кошти наших захисників, — написав мер.

Сам прально-лазневий комплекс виготовили з урахуванням побажань військових, він має інноваційну систему розігріву, дуже зручний у використанні й значно покращить побут бійців.

Міський голова подякував колективу «Дормаш груп» та керівників підприємства Віталію Котляру за інноваційні розробки та допомогу ЗСУ.

Катерина ТУРУБАРА

У санаторії «Славутич» планують зробити тимчасове житло для ВПО

У колишньому Кременчуцькому обласному дитячому психоневрологічному санаторії «Славутич» планують зробити тимчасове помешкання для переселенців. Кошти на облаштування шукатимуть поза місцевим бюджетом

Про це заявив міський голова Кременчука Віталій Малецький на засіданні виконавчого комітету міської ради 23 листопада.

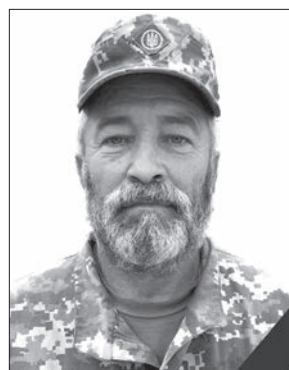
— Санаторій був багато років виведений з експлуатації. Він потребує капітального ремонту. Будемо шукати позабюджетні джерела для

того, щоб це зробити, — сказав міський голова.

Наразі влада готує документи щодо подачі санаторію у проєкт тимчасового житла. Зазначимо, що санаторій «Славутич» закрили у 2022 році через незначну заповнюваність закладу та нестачу фінансування.

Вероніка БІЛОДІД

Військового з Горішніх Плавнів посмертно нагородили орденом «За мужність»

Військового з Горішніх Плавнів Сергія Харламова посмертно нагородили орденом «За мужність» III ступеня.

Відповідний указ Президента України №755/2023 від 17 листопада 2023 року міститься на сайті очільника нашої держави Володимира Зеленського.

Головний сержант Сергій Васильович Харламов

нагороджений посмертно цим орденом за особисту мужність, виявлену у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, самовіддане виконання військового обов'язку.

До війни чоловік працював на Полтавському гірничо-збагачувальному комбінаті, а потім пішов служити. Військовий загинув 10 серпня 2022 року, на 58 році життя, під час оборони населеного пункту Кузьминівка, що на Донеччині.

Катерина ТУРУБАРА

Головна редакторка:
Леся Лазоренко

Верстка:
Анатолій Василенко

Газета є членом
Української асоціації видавців
періодичної преси

E-mail відділу новин:
telegraf.in.ua@gmail.com

Адреса редакції
та видавця:
39600, Кременчук,
вул. Шевченка, 50а
Тел. (0536) 74-35-73
(068) 640-44-48

Номер (спільний випуск) підлягає до друку 29.11.2023р.
Віддруковано у ТОВ «АСМ» м. Полтава,
пр. Перспективний, 6, тел. (05322) 2-57-69
e-mail: tovasm@smail.ru
Замовлення № 13067. Наклад 1000 прим.
Свідчення про реєстрацію серія ПЛ № 951-208ПР від 24.05.2011р.
Засновник — ПП С.В. Кулюсов
Видавець — ПП «Видавничий дім «Приватна газета»

Відповідальність за зміст публікацій несе автор. Листування з читачами — на сторінках газети. Редакція може не поділяти думку автора публікації. Рукописи не повертаються. Використання матеріалів і новин «Кременчуцького Телеграфу» дозволяється тільки при письмовому дозволі редакції. Всі права захищені. За порушення авторських прав Законодавством передбачена відповідальність.

«Ми проти НПЗ Малецького!»

Кременчужан запрошують поставити підписи проти будівництва нового заводу

Депутат Кременчуцької міської ради Богдан Лазоренко в судовому порядку оскаржує рішення сесії Кременчуцької міської ради щодо розробки та затвердження містобудівної документації

Відповідні нормативно-правові акти стосуються намірів підприємства ТОВ «АЛМА ОІЛ ГРУП» збудувати на теренах міста завод із переробки вуглеводневої сировини.

Простими словами, мова про будівництво приватного нафтопереробного заводу, що значно погіршить стан екології та навколишнього середовища для мешканців Молодіжного, які постійно потерпають від викидів промислових гігантів.

Згідно з даними Центральної геофізичної обсерваторії ім. Б. Срезневського, Кременчух останні п'ять років входить до ТОП 10 міст із найзабрудненішим атмосферним повітрям.

Журналістам вдалося з'ясувати, що підприємство ТОВ «АЛМА ОІЛ ГРУП» тісно пов'язане із бізнес-структурами колишніх «регіоналів», а також із низкою осіб, що мають зв'язки з міським головою Віталієм Малецьким та нардепом Шаповаловим.

Так із відкритих джерел і реєстрів вбачається, що земельні ділянки, які межують із територією майбутнього НПЗ, перебувають у власності приватних підприємств, кінцевим бенефіціаром яких зазначається такий собі Віталій Марчен-

ФОТО: STOPCOR.ORG

ко. Пана Марченка називають кумом Віталія Малецького, і з ним пов'язують заклад громадського харчування «Сім сорок», який нещодавно відкрився в нашому місті.

Щоб поставити підпис, треба з паспортом та реєстраційним номером картки платника податків завітати до громадської приймальні депутата Богдана Лазоренка за адресою: бульвар Українського Відродження, 8, де підписати заяву про приєднання до справи та підтримання позовних вимог.

Приймальня працює з понеділка по п'ятницю, з 10.00 до 17.00. Наголошуємо, що це не просто петиція чи колективне звернення, це офіційний документ, на який буде зважати суд, долучаючи його до справи. Не будьте байдужими!

Аліса КОТОВА

Кременчуцькі депутати не погодилися підвищити ставку земельного податку

Минулої середи, 22 листопада, відбулося закрите засідання за участі голів фракцій та постійних депутатських комісій, на якому обговорювалася пропозиція підвищення ставки земельного податку

Як стало відомо редакції «Кременчуцького Телеграфа» з власних джерел, така ініціатива надійшла від міського голови Віталія Малецького, який вирішив вдатися до підвищення ставки податку з метою наповнення міського бюджету в 2024 році.

Наразі в Кременчуці діє так званий понижувальний коефіцієнт 0,6, який пропонується збільшити до 1. Своєю чергою, це дозволило б збільшити надходження до міського бюджету приблизно на 120 мільйонів гривень. Проте це збільшило б податкове навантаження на бізнес.

За даними джерел «Телеграфа», міський голова залишився в меншості. Проти висловилися депутати — голови фракцій, Геннадій Іванян, Богдан Лазоренко, голови постійних комісій Олександр Плєсункун та Сергій Порчирян. Вони вважають таке підвищення недоцільним в умовах дії воєнного стану. На їхню думку, місто має створювати сприятливі умови, залучаючи додатковий потік інвестицій, заохочувати формування привабливого бізнес-клімату, а не впроваджувати репресивні механізми для вже існуючих суб'єктів господарювання.

Перший заступник міського голови Володимир Пелипенко попередив присутніх, що таких непривабливих рішень невдовзі доведеться ухвалювати багато. Мер своєю чергою розповів про очікувану заборгованість по зарплаті, що утвориться вже до Нового року.

Руслана ГОРГОЛА

Голова Полтавської ОВА відповів на скарги працівників кременчуцької «швидкої»

Минулої середи, 22 листопада, у Кременчуці побував керівник Полтавської обласної військової адміністрації Філіп Пронін. Журналісти запитали його про результати роботи комісії, яка мала розібратися зі скаргами медиків кременчуцької «швидкої»

Нагадаємо, що медики Кременчуцької станції екстреної медичної допомоги зверталися до нього зі скаргами на те, що їх не влаштовують умови та оплата праці.

— Ми не просто створили комісію, ми запросили до себе представників швидкої медичної допомоги. З ними поспілкувалися особисто, зробили все, щоб не було цькування, щоб усі ці питання було розглянуто об'єктивно. І зараз я можу сказати, що комісія за-

кінчила розглядати всі питання, які задавалися. Це були й питання як по зарплаті, так і по інших справах. Ми по Україні в топ-п'ятірці по зарплатах і це — потужно. Я вважаю, що просто потрібно правильно комунікувати такі речі, щоб своєчасно, не роблячи якогось конфлікту, нормально доводити до наших представників швидкої, — говорить Філіп Пронін.

Дарія ЗГУРА

У Кременчуцькому перинатальному центрі створять «ВІКНО ЖИТТЯ»

У Кременчуцькому перинатальному центрі створять «Вікно життя» — пункт працюватиме цілодобово та кожного дня

Про це «Кременчуцький ТелеграфЪ» повідомив директор перинатального центру Радомир Сербін.

У медзакладі зроблять вікно, яке відкриватиметься назовні, а сам пункт облаштують камерою відеонагляду та дзвінком. За словами Радомира Сербіна, жінка зможе залишити дитину анонімно, взагалі не контактуючи з медперсоналом.

Як зазначили у пресслужбі міської ради, «Вікно життя» створюють для того, щоб жінки не залишали дітей, від яких хочуть відмовитись, у сміттєвих баках, туалетах та інших місцях, де іноді їх знаходять. «Вікно життя» планують відкрити до кінця цього року.

Як розповів директор перинатального центру, мати, яка захоче забрати назад дитину, не зможе цього зробити, адже немовля набуває статусу дитини, позбавленої батьківського піклування.

Ініціатива відкриття «Вікна життя» на Полтавщині з'явилася після того, як 19 листопада у Глобиному в смітнику знайшли немовля.

Вероніка БІЛОДІД

Кременчужанка отримала звання «Заслужений тренер України»

Міністерство молоді та спорту 23 листопада опублікувало наказ № 7329, відповідно до якого кременчужанці Анні Келембет надали почесне звання «Заслужений тренер України»

Про це повідомили на фейсбук-сторінці Кременчуцької міської комплексної дитячо-юнацької спортивної школи № 1, де жінка працює тренером-викладачем відділення плавання.

— Шановна Анна Борисівна! Нехай Ваш приклад буде взірцем для молодих фахівців! Безсумнівно, що не одне покоління ваших вихованців і колег з повагою і вдячністю цінуватимуть вашу працю, — вітає колегу колектив комунального закладу фізичної культури і спорту.

Нагадаємо, що у листопаді кременчуцький спортсмен, вихованець Анни Келембет, виборов призові місця у Відкритому чемпіонаті області з плавання серед спортсменів з інвалідністю, присвяченому пам'яті Олександра Дяченка, який проходить у Полтаві.

Руслана ГОРГОЛА

Теоретичний іспит можна скласти без навчання в автошколі

Для самостійного складання теоретичного іспиту потрібно звернутися до сервісного центру МВС, де отримати талон запису

Із собою необхідно мати:

- паспорт,
- ідентифікаційний номер
- медичну довідку.

Обов'язково треба повідомити адміністратора сервісного центру про самостійне опанування теоретичного матеріалу. Дайте відповідь на 20 питань за 20 хвилин (допускається 2 помилки).

Вартість складання теоретичного іспиту — 13 грн. Якщо помилка більше ніж дві, наступна спроба буде можлива не раніше ніж за 10 днів.

Після успішного складання теоретичного іспиту слід звернутися до акредитованого навчального закладу, аби розпочати практичне навчання.

СТАЛО ВІДОМО, ЩО...

... ректор КНУ потрапив до переліку найвпливовіших науковців світу. Ректор Кременчуцького національного університету імені Михайла Остроградського, доктор технічних наук, професор Михайло Загірняк потрапив до переліку 2% найбільш цитованих учених світу в галузі електротехніки та електроніки у 2023 році. Це міжнародний рейтинг світової загальнонаукової бази авторів за показниками цитування їхніх наукових праць. У професора Загірняка налічується понад 1279 цитувань, 173 проіндексовані публікації та високий індекс цитування — h-індекс 25 (своєрідний маркер, що свідчить про актуальність та затребуваність наукових праць автора).

... кременчуцький перинатальний центр отримав 100 нових боксів «пакунок малюка». Бокси орієнтовані на холодну пору року. До переліку товарів у бебі-боксі, який можуть отримати батьки під час війни, входить 28 предметів для догляду за дитиною. Вартість усього наповнення — до п'яти тисяч гривень. У разі неотримання «пакунок малюка» у медзакладі заяву на його отримання слід подати не пізніше ніж за 30 днів з дня народження дитини, а у разі народження дитини поза межами медзакладу — протягом року з дня народження дитини.

... Кременчук уклав угоду про поліпшення якості питної води зі шведським фондом. Міський голова Кременчука Віталій Малецький уклав угоду зі шведським фондом Swedfund International AB та Sweco International AB, який надасть інвестиційний грант у п'ять млн шведських крон на поліпшення системи водопостачання. На першому етапі планується розробка техніко-економічного обґрунтування реалізації «Проекту водопостачання та водорозподілу Кременчука». Надалі буде проведена повна реконструкція системи водопостачання: від водозаборів до кранів у квартирах містян.

Переїзд до США за програмою U4U для українців: досвід кременчужанки

Загалом, з початку війни до Штатів приїхало 270 тисяч українців. З них – майже 130 тисяч перебувають за програмою United for Ukraine («Єднання заради України»). Кременчужанка Марина переїхала до США пів року тому. Дівчина поділилася власним досвідом щодо програми, яка дозволяє українцям приїхати до штатів на два роки

– По прильоту в паспорт ставлять штамп, на якому зазначено, що ти два роки з дати в'їзду можеш перебувати у США. Якщо виїхали з країни раніше дії цього строку без спеціального дозволу – статус «згорає», вороття назад уже немає. Програма не дає права залишитися у країні після терміну її завершення: вона не є імміграційною – щось на кшталт пересидіти, доки твоя країна у війні. Проте можна пробувати переходити в інші статуси, якщо є бажання залишитися, – розповідає Марина.

United for Ukraine – це спонсорська програма. Тобто має бути людина у США, яка практично виступить за вас «поручителем» та заповнить форму на спонсорство.

– У моєму випадку спонсорство оформлювали близькі родичі, що вже багато років у США, і це стало можливістю нарешті зустрітися усією родиною. Але спонсор – не обов'язково родич чи навіть громадянин Штатів: виступити спонсором може і тримач грін-карти, і навіть такий самий українець, що отримав раніше цей «пароль». Головне, аби спонсор мав річний дохід не менший, аніж визначений державою. Залежно від доходу, він може подати документи більше ніж на одну особу. Багато хто знаходив спонсорів серед незнайомих через соцмережі, особливо на початку, коли Україна була «в топі» світової повістки. Допомогали церковні, волонтерські організації тощо. Часто шукають спонсора «формально», аби просто зробити папери на в'їзд до США. Але до нього не їдуть – можуть поїхати навіть у штат, що відрізняється від місця проживання спонсора – це не заборонено, – розповідає Марина.

Як не дивно, спонсорство носить практично декларативний характер. Так, зазначено, що спонсор має забезпечити житло, медобслуговування тощо. Проте за недотримання немає якогось покарання, насправді спонсор не нестиме фінансової відповідальності за запрошених гостей. Тому заповнення паперів не призводить до серйозної відповідальності.

– Скільки коштує така послуга, я не знаю: зустрічала оголошення про 1200-1500 доларів, але чи це справжні люди, чи кидалово на гроші – велике питання. Бо шахраїв, які пропонують оформити спонсорство, у соцмережах багато. Їм переказують гроші, якусь передплату, а вони потім зникають.

Хтось отримує дозвіл на в'їзд за тиждень, хтось чекає кілька місяців. У випадку Марини пішло пів року, а родичам довелося писати сенатору, аби його команда допомогла достукатися до державного агентства з імміграції USCIS.

– То, мабуть, така моя удача. Зазвичай усе простіше. Спочатку спонсор заповнює форму та чекає підтвердження своєї фінансової спроможності. Коли його схвалюють, українцю приходиться на емейл лист, далі все

оформлюється онлайн на сайті державного агентства з імміграції – USCIS. Після схвалення твоєї персони надходить Travel Authorization – папірець, який дає право на в'їзд до США. Його показуєш із паспортом в аеропорту по прильоту до США. Проте остаточне рішення, пускати тебе чи ні, ухвалює офіцер в аеропорту, – розповіла дівчина.

Марина каже, що по прильоту треба готуватися довго стояти у черзі. Вона прилетіла до Вашингтону і години чотири простояла із торбами в черзі на паспортний контроль, бо пасажирів багато, а пропускають доволі повільно. Для літніх людей і діток то треш.

– Коли підійде черга, видаєш паспорт і ТА, документи кладуть у спеціальну коробочку та відправляють у залу чекати на співбесіду з офіцером. Це було доволі швидко – десь за годину мене вже пропустили. Інтерв'ю було недовгим, офіцери доволі привітні. Запитали, до кого саме їду – показала листа від родичів...

«Якщо хочете «посидіти» на соціалі – вам не до США»

Програма U4U надала певні пільги, яких не отримали інші категорії. Проте вас не оселять у готелі, не оплатять квартиру, як це робили у деяких країнах ЄС.

– Я часто бачу у соцмережах, що українці, які опинилися в ЄС, намагаються переїхати до США, бо розраховують, що тут буде кращий соціал, ніж у Європі. Тим паче, що багато країн ЄС уже оголосили про зменшення рівня допомоги. У США певна підтримка є, але вона менша, ніж у Німеччині, Ірландії, Франції, проте більша, ніж, наприклад, зараз у Польщі. Тож треба розуміти, з якою метою їхати, чим займатися. Пересидіти кілька років на соціалі не вийде. Розраховувати слід на власні сили, а не на державну допомогу. Це спонсорська програма. Вона передбачає, що ви їдете до когось. Тому держава не надає вам соціальне житло, гуртожитки тощо, як це практикують у багатьох країнах ЄС. Варіанти – родичі, друзі, добрі люди, які готові прийняти до себе, оренда за власний кошт. Але навіть коли люди знаходили спонсора, що пропонував помстити у себе, це не є стопроцентною гарантією гарного життя. Держава не платить спонсорам компенсацію, як це, наприклад, було у Британії чи Ірландії.

Про медицину

Марині надали медстрахування на 11 місяців. І це велике щастя, бо далеко не за усіма статусами можна отримати безкоштовне страхування, а ціни на похід до лікаря дуже високі. Страхування від штату покриває практично все, крім стоматолога. Далі потрібно купувати страховку самостійно – на маркеті це щонайменше 200-300 доларів. Також потрібно буде доплачувати за кожний візит до лікаря, і страхування покриває не все.

– У кожному штаті може бути «своя пісня», тож краще вивчати медичне питання, обираючи штат, – це важливо. Ігнорувати страхування – це така собі ідея, бо лікування дуже дороге. У мене літній батько, у якого відмовили ноги та на нього немає страхування, яке б покривало ці проблеми – він заїхав за туристичною візою одразу після початку війни. Його туристична страховка не покриває загострення хвороб, і ми потрапили наче у хорор-муві, з якого вибираємось досі.

Дівчина підкреслює, що потрібно багато працювати, аби було нормальне медичне страхування, можливість винаймати житло, машина, без якої у магазині не потрапиш. Лише великі міста на Півночі мають розвинений транспорт, а до того ж американці полюбляють будинки за містами, куди не їде автобус.

– Машину треба придбати за «кеш», бо кредитної історії ще немає. При оренді житла потрібний депозит, оплата за кілька місяців тощо. Тож треба мати заощадження на перший час. Іноді люди впевнені, що одразу знайдуть роботу за спеціальністю зі своїми скілами (навички), але це не завжди працює навіть з айтшниками. Хтось упевнений, що після курсів чи пів року спілкування у Європі непогано знає англійську. А потім зустрічає реальну мову носіїв: це як слухати Доктора Хауса чи Шерлока без субтитрів. Хоча насправді англійську взагалі багато хто не знає: повно іспанської. Звичайно, хто шукає можливості, все здолає, знайде варіанти й це не завадить будувати життя. Але треба бути готовим до того, з чим зіткнешся у реальності, бути поінформованим, а не спиратись на красиві картинки з життя блогерів. Більше дізнатися про штат, до якого їдеш – можна заздалегідь знайти у конкретному місті організацію, що працює з біженцями. Вони дуже допомагають з інформацією, заповненням документів тощо. І не «плигати» у порожню, а підготувати підґрунтя для переїзду.

Олена ЯРЕМКО

Це історії десятих жінок, які через війну залишилися без підтримки та взяли на власні плечі свої й чоловічі справи та обов'язки.

«Я – дружина військового»

Це історії десятих чоловіків, яким стало сили залишити власний дім та сім'ю, аби виборювати нашу Перемогу.

«Я в захваті від того, який він сильний духом»

Оксана Корнет – про свого чоловіка, який пройшов «Азовсталь» та російський полон

Оксана Корнет – із Маріуполя. Зараз вона живе у Кременчуці. Її чоловік Сергій служить у бригаді спеціального призначення «Азов» із 2014 року. Він пройшов «Азовсталь», російський полон і зараз знову повернувся на службу

Сергій Корнет із Глобинського району, села Пузикове. За фахом він – еколог, любить тварин, працював на фермі. Коли на війні загинув його сусід Руслан, Сергій не зміг стояти осторонь, і у 2014 році пішов служити в «Азов». Він боронив кордони Маріуполя від російських військ, брав участь у Широкинській операції. Спочатку був звичайним солдатом, гранатометником, водієм «Спартана», а потім пішов у кінологічну службу й очолив її. Два роки до великої війни він служив керівником кінологічної служби полку «Азов».

На «Азовсталі»

Оксана та Сергій познайомилися в інтернеті. На той момент жінка займалася волонтерством.

– Не лише «Азову» допомагали, а кільком підрозділам. Усім, що могли, бо наша армія на той час була у капцях на блокпостах. Не було води, їжі, форми. Ми борщі й олів'є готували на фронт, в окопи хлопцям, – розповідає Оксана.

Коли почалося повномасштабне вторгнення, Сергій знаходився у гарнізоні в Юр'ївці Донецької області, за 40 км від Маріуполя.

– Перші дні я його взагалі не бачила. У нас повномасштабне вторгнення почалося з того, що я прокинулася о 4.45 від потужного вибуху – розбомбили українську ППО біля Маріуполя, – каже Оксана. – А коли запитала у свого чоловіка, чи будуть вони виходити з Маріуполя, він відповів, що про це навіть не може бути мови, тому що він ніколи не покине своїх хлопців. Мені тоді було дуже боляче... Вони знаходилися у Приморському районі і вже майже були оточені. Я дуже засмутилася, сказала: «Я все розумію, а як же я?» Але мій чоловік мені відповів, що він обов'язково повернеться, пообіцяв мені, що з ним усе буде добре. А я завжди вірю своєму чоловікові.

Сергій намагався хоча б раз на день-два виходити на зв'язок із дружиною. Але тоді, коли азовці переходили з Приморського району на завод «Азовсталь», звісток від нього не було чотири доби.

– Я знаю, який це важкий шлях – десь вісім кілометрів у повному оточенні. Це неймовірні речі – як вони взагалі залишилися живими... Це був найважчий період для мене, – ділиться дружина військового. – Я підняла

на вуха всіх, написала усім, кого знала, хто був на той час в «Азовсталі». «Азовсталь» – це ж як місто в місті, бункери були окремо один від одного, і хлопці сказали, що вони його не бачили. Це було 15 квітня, а на зв'язок він вийшов 20 квітня. І я сказала: «Будь ласка, я тебе прошу, хоча б раз на день плюсики мені пришли, бо я з глузду з'їду».

Але труднощі ще чекали попереду. На «Азовсталі» не було безпечного місця ніде, бо завод постійно бомбили. Оксана розповідає, що побачила світлини в інтернеті, що у хлопців там немає чого їсти, і теж їсти перестала.

– Це було на Великдень. Я майже не могла їсти. Я йому написала, що я не їм, а він у відповідь: «Та ти собі не уявляєш, як тут смачно!» А я кажу, що знаю, що крім каші нічого немає. А він: «Та ми тут з тієї каші такі смаколики робимо, куди тобі зі своїми сушамі!» Він мене підтримував навіть звідти. Така людина – ніколи не дозволяє і собі, і мені сумувати.

Чоловік Оксани був у групі пошуку їжі по заводу, часто знаходився на поверхні, а росіяни сипали фосфорними бомбами...

– Найважчий день у мене був 15 травня. Тоді я не могла ні їсти, ні пити, ні спати. Це був моніторинг новин 24/7, щоб хоч щось дізнатися. Ми сподівалися на Туреччину, що їх турки заберуть. Їх тоді бомбили тритонними бомбами – там все сипалося, кожен день багато хлопців помирало. Це був відчай! Я 15 травня прокинулася зранку, у мене був такий відчай, що я навіть не хотіла вставати з ліжка. Пів дня життя, як зомбі. Коли сказали, що вони виходять у полон, якщо чесно, я зраділа. Тому що це було якесь сподівання на те, що вони залишаться живі.

Про полон та звільнення

Коли військові виходили з «Азовсталі» в полон, то заповнювали для Червоного Хреста картки, де вказували свої дані. І за кілька тижнів Оксані Корнет передзвонили з Національного інформаційного бюро і повідомили: росіяни підтверджують, що Сергій знаходиться в полоні. За увесь цей час він зв'язувався з дружиною двічі: за тиждень, як потрапив туди, і коли був вибух в Оленівці. Тоді Сергій повідомив, що живий.

– Спочатку я важко переживала, хоча і краще, ніж коли він був в «Азовсталі». До речі, коли вони виходили, чоловік мені написав, що він повернеться за три-чотири місяці. І сказав: «Чекай мене у Кременчуці, я скоро повернуся, щоб все було добре». Тож потім я зібралася з силами. По-перше, діти. Дочка взагалі не спала, не їла, схудла, стала «зеленого кольору». Я зрозуміла, що так не можна, і опанувала себе. Я почала вити нове гніздечко, готуватися до повернення чоловіка. Подумала, що треба купити йому речі, бо все у Маріуполі залишилося.

Щоб нормалізувати свій стан, жінка пішла у спортзал займатися йогою. Вона допомагала трохи розслабитися й нормально спати.

– Хоча б чотири повноцінні години. Бо нервова система тоді працювала дуже погано, часто були безсонні ночі. Також почала багато читати і слухати психологів про те, як поводитися з чоловіком, який повернувся з полону. Намагалася переключити увагу від себе на нього. Натрапила на одне відео, коли психолог сказав: «Ви повинні розуміти, що ви будете опорою для чоловіка, коли він повернеться». Я подивилася на себе у дзеркало і подумала: «Оце я опора, така собі, ніяка. Треба щось із цим робити!»

Разом із дітьми Оксана постійно намагалася займатися якимись справами. Дочка вступила до університету, син пішов на бокс, мама приїхала з Маріуполя – їй необхідно було зробити операцію.

– А ще я постійно розмовляла з чоловіком. Я прокидалася, дивилася на фото і казала: «Доброго ранку, коханий мій! Ми тебе чекаємо, нехай у тебе день буде легшим, наскільки це можливо!» І він каже, що він це відчував у найважчі моменти. За два дні до його обміну я зробила собі вії і манікюр, було таке відчуття, що щось має змінитися. І 21 вересня його обміняли.

Групу звільнених із полону, у якій був і Сергій Корнет, спочатку привезли у Чернігів, після цього – ще у кілька локацій. Подружжя зустрілося за кілька днів.

– Не завжди чоловіки хочуть одразу бачитися. Бо коли людина знаходиться у полоні, вона постійно відчуває агресію від інших людей. І кілька перших днів їй просто треба звикнути, що люди навколо не вдарять, не штовхнуть, не принизять. Для мене це був шок, але зараз я його розумію. І можу сказати дівчатам: якщо ваш чоловік каже «їдь до мене скоріше», то треба їхати, хоч «вечірнім конем». Але якщо чоловік каже «ні, зачекай», то не треба нав'язуватися. Йому потрібен час, щоб

отямитися. Вони міняються у зовнішності, худнуть. Мій чоловік схуд на 30 кг! Їх в Оленівці майже не годували, давали ложку каші, щоб людина не вмерла з голоду. А будь-який чоловік хоче, щоб жінка бачила його сильним, мужнім, а він не виглядає таким... Багато чоловіків соромляться своєї зовнішності, їм треба звикнути. Сергій сказав мені зачекати, – розповіла Оксана.

Доки Сергій був на реабілітації та у лікарні, подружжя спілкувалося телефоном. Перший раз додому військовий приїхав за півтора місяця після обміну.

Перед Новим 2023 роком Сергію на місяць дали відпустку, тож родина їздила відпочивати, бачилася з друзями та рідними. Зараз він продовжує свою службу у Києві.

Про побут

На запитання, як справляється з побутом, коли чоловіка немає, Оксана відповідає:

– О, це важко! Іноді я кажу, що я відчуваю себе матір'ю-одиначкою, а він – чоловік, що просто проїжджає повз, – жартує жінка. – Коли він їде з Києва до Запоріжжя, то може заїхати додому. Це буває інколи і ненадовго. Але він військова людина, я це розумію. Я бачила, за кого я замій виходила. Багато воїнів в окопах під обстрілами боронять нашу землю, тому мені б скаржитися! Я вважаю, що скаржитися не можна, бо що нам казати вдома, в теплі, з гарячою водою і холодильником! Скаржитися не на часі. Потім розкажемо один одному, як нам було важко.

5 травня 2022 року Сергія Корнета нагородили орденом «За мужність» III ступеня, але отримав він його у березні 2023 року. Оксана припускає, що чоловіка представили до нагороди за перехід із Приморського району Маріуполя до «Азовсталі», за те, що він вивів людей, які були у нього у підпорядкуванні.

– Я взагалі у захваті від того, який мій чоловік сильний духом, організований, знає, що йому треба робити. Я на нього дивлюся і беру з нього приклад, – наголошує дружина військового.

Оксана Корнет каже, що, коли закінчиться війна, вони з чоловіком мріють звести великий будинок із власним господарством, а також відкрити міні готель із контактним зоопарком, де люди зможуть відпочивати від міста.

Катерина ТУРУБАРА

Відеоінтерв'ю проєкту «Я – дружина військового» з Оксаною Корнет – дивіться на нашому ютуб-каналі за посиланням:

Нові назви вулиць Кременчука

На чю честь перейменували вулиці нагірної частини

Кременчуцькі вулиці перейменовують, позбуваючись свого радянського та імперського минулого. На мапах та адресних покажчиках з'являються нові назви

З агалом з початку декомунізації у Кременчуці з'явилося понад 200 нових імен та назв, присвячених певним подіям. Частина з них перейменували у 2016 році. З початком повномасштабної війни на нас чекало друге «велике перейменування»

«Кременчуцький ТелеграфЪ» продовжує серію публікацій про нові назви вулиць Кременчука

Вул. Лікаря Парнети

(вул. Павлова)

Відомий кременчуцький лікар, завідувач хірургічного відділення вузлової лікарні станції Кременчук, був першопроходцем у хірургії.

Перш ніж стати хірургом, йому довелося побувати у засланні та працювати землепропом на будівництві хабаровського аеропорту.

У березні 1949 року батьків Михайла Парнети заарештували й заслали на лісозаготівлю до Сибіру. Стаття звинувачення — посібництво УПА. Михайло у тому ж році повторив їхній шлях, перед тим витримавши тортури кадебістів за відмову стати в інституті «стукачем».

У травні 1960 року потрапив до Кременчука, був зарахований хірургом-ординатором 2-ї міської лікарні Кременчука (зараз «Правобережна»). Працював завідувачем хірургічного відділення, а далі майже 40 років очолював хірургічне відділення вузлової лікарні станції Кременчук (нині — лікарня «Придніпровська»).

Був першопроходцем у хірургії. 11 його пропозицій упровадили в хірургічну практику відділення та інших лікарень. Вже у 1971 році освоїв ендоскопічне обстеження хворих і почав застосовувати його у лікарні. Це підвищило якість діагностики захворювань шлунково-кишкового тракту, особливо у випадках ранніх форм раку.

Завдяки Парнеті хірургічне відділення лікарні стало школою передового досвіду для хірургів Південної залізниці. Воно мало звання «Відділення зразкового медичного обслуговування».

Лікар Парнета прожив понад 50 років зі скальпелем у руках. «Заслужений лікар України», «Почесний громадянин Кременчука», нагороджений орденом «За заслуги» III ступеня, двічі обирався депутатом міськради.

Вул. Квітки Цісик

(вул. Льва Толстого)

Українка Квітка Цісик народилася і все життя прожила у США. Її голосом захоплювався весь американський шоубізнес. З нею працювали Майкл Джексон, Вітні Г'юстон та інші світові зірки. Та в Україні її почули здебільшого після смерті. Повне ім'я співачки — Квітослава. Рідні і близькі її називали Квіткою. Цісик мала колоратурне сопрано. В Америці Цісик стала однією з найвідоміших і найдоржчих виконавиць джінглів до рекламних роликів. Її голос звучав у рекламних компаніях «Кока-Коли», American Airlines, «Макдональдсу».

Протягом 16 років, і до кінця життя, вона була офіційним голосом «Форд Моторз». Багато американців і досі пам'ятають музичний джінгл «Have you driven a Ford lately» у виконанні Кейсі Цісик. За це «Форд» дарував їй автомобілі. Ця ж компанія підрахувала, що голос Цісик прослухали понад 22 мільярди разів, тобто у кілька разів більше, ніж населення Землі.

У 1978 році пісня «Ти осяєєш моє життя», яку виконала Квітка Цісик в однойменному фільмі, отримала «Оскар» і «Золотий глобус». Квітка Цісик записала два україномовні альбоми — «Квітка» у 1980 році, а також «Два кольори» у 1989-му. Це їй коштувало близько 200 тисяч доларів. Для їхнього запису вона наймала кращих музикантів Нью-Йорка, акомпанувала Квітці її рідна сестра Марія, а правильну українську вимову ставила мама. Квітка Цісик побувала в Україні лише один раз. У 1983 році вона приїхала з мамою у Львів, але ця поїздка не афішувалася і була майже таємною.

Пров. Володимира Кисельова

(вул. Маяковського)

Той самий легендарний штовхач ядра, український легкоатлет, Олімпійський чемпіон, Почесний громадянин Кременчука.

Свою золоту медаль Кисельов завоював на московській Олімпіаді у 1980 році: він штовхнув ядро на 21 м 35 см. А згодом покращив цей результат на 20 см. Після Кисельова ще чотири Олімпіади поспіль ніхто не зміг побити його рекорд.

Переможцю олімпіади було 23 роки. І хоча його запрошували залишитися і в Москві, і за кордоном, чемпіон вирішив залишитися у Кременчуці, який став для нього рідним.

Після завершення спортивної кар'єри Володимир Кисельов продовжив працювати з олімпійським рухом України. З 1972 до 2004 рік у Кременчуці був тренером-інструктором, з 2004 по 2010 рік — завідувач кафедри фізичного виховання у Кременчуцькому інституті Дніпропетровського університету імені Альфреда Нобеля.

Володимир Кисельов помер через важку хворобу 7 січня 2021 року. Цього ж року одну з найбільших дитячо-юнацьких спортивних шкіл Кременчука назвали на його честь.

Пров. Олексія Береста

(пров. Павлика Морозова)

Українець, що у 1945-му здійняв Прапор Перемоги над Рейхстагом.

Народився у родині, де було 16 дітей, і в 11 років залишився круглим сиротою разом із братами й сестрами. У 18 років пішов добровольцем у Червону Армію. Брав участь у боях на Фінській війні, а потім — у Великій вітчизняній, де дійшов до посади заступника з політчастини командира батальйону. Брав участь у боях за Польщу та за Берлін. Наприкінці квітня 1945 року воював у боях за Рейхстаг у 150-й стрілецькій дивізії.

Довгий час той факт, що Берест був серед тих, хто підняв прапор, був невідомий: в офіційній історіографії згадувались лише сержанти М. Єгоров і М. Кантарія. Проте згодом ім'я третього прапороносця встановили. Життя Береста трагічно обірвалось у 1970 році: він врятував п'ятирічну дівчинку з-під коліс поїзда, але загинув сам. У 2005-му по смертю отримав «Героя України» за встановлення прапора.

Пров. Івана Підкови

(пров. Тургенєва)

Іван Підкова — відомий очільник запорозького козацтва, господар Молдови протягом 1577–1578 років.

Перекази твердять, що Підкова вирізнявся надзвичайною фізичною силою, легко ламав кінські підкови, за що й дістав таке прізвисько. Разом із запорозькими козаками брав участь у сухопутних та морських походах проти Кримського ханства та Османської імперії. Організував козацький загін та посів молдавський престол.

Був зражений та страчений за рішенням сейму Речі Посполитої. Його життя та трагічна смерть привернули до себе увагу не лише українських, а й молдовських, польських, німецьких, італійських літописців та хроністів. Тарас Шевченко створив поему «Іван Підкова».

Вул. Гетьмана Полуботка

(вул. Куйбишева)

Наказний гетьман Лівобережної України Павло Полуботок помер від тортур у камері Петропавлівського каземату Санкт-Петербурга.

Одного із найзаможніших магнатів Гетьманщини та Слобідської України звинуватили в організації антиросійської діяльності та підбурюванні населення. Річ у тому, що до Санкт-Петербурга привезли так звані Коломацькі чолобитні, в яких 164 підписанти просили дозволити провести гетьманські вибори та ліквідувати неправомірні податки, запроваджені Малоросійською колегією.

Прочитавши «Коломацькі чолобитні», правитель зшаленів. «Із великим гнівом» і «люттям» вибіг на вулицю і заволав, щоб охорона заарештувала всіх.

Проїзд Григорія Гамалії

(проїзд Ярославський)

Лубенський полковник при кількох гетьманах: Брюховецькому, потім перейшов на бік гетьмана Петра Дорошенка. Став генеральним осавулом, неодноразово призначався наказним гетьманом, підтримував Мазепу.

Помер у Лохвиці, частина його маєтку відійшла Мгарському Лубенському монастирю.

Вул. Петра Калнишевського

(вул. Котовського)

Останній кошовий отаман Запорозької Січі. Прожив 113 років.

У 1775 р. за наказом імператриці Катерини II Запорозька Січ була зайнята російськими військами.

Кошового отамана Петра Калнишевського було заарештовано в закуто в кайдани. Його відправили на довічне заслання у Соловецький монастир «за віроломне буйство та розорення російських підданих». Він був яскравою постаттю у російсько-турецькій війні 1768–1774 рр, хоча на її початку отаману уже було 78 років, а на її закінчення — 84 роки. Проявив себе талановитим полководцем. Отримав від імператриці золоту медаль, оздоблену діамантами. А по закінченню війни за наказом цієї ж імператриці Запорозьку Січ знищили. Останній кошовий отаман запорозьких козаків провів чверть століття в нелюдських умовах, він був по суті живцем замурований у кам'яному мішку. Лише тричі на рік — на Пасху, Преображення та Різдво — його виводили з келії. У 1801 р. новим російським царем став Олександр II. Було оголошено загальну амністію, однак, 110-річний отаман відмовився залишати монастир, у якому провів 25 років. За три роки він помер...

Вул. Героїв УПА

(вул. Гвардійська)

Українська повстанська армія (УПА) — військово-політичне формування, що діяло на території України в 1942–1956 роках.

153 тисячі учасників і прихильників УПА розстріляно, 134 тисячі заарештовано, 204 тисячі депортовано комуністичним режимом. До півмільйона осіб репресовано за участь у повстанському русі.

Діяльність УПА була логічним продовженням українського визвольного руху періоду Української революції 1917–1921 років та ОУН. 14-го жовтня відзначається як день УПА.

Після війни НКВД задіяло 230 тисяч військових в операції «Велика блокада» на Західній Україні. У кожному населеному пункті режим розмістив гарнізони, щоб перекрити будь-яку допомогу повстанцям і зашкодити їхній діяльності щодо зриву виборів до Верховної Ради СРСР.

На Кременчуччині визначать «Книгу року»

До участі запрошують місцевих письменників

Творча спілка письменників Кременчуччини оголошує щорічний Всеукраїнський конкурс «Кременчуччина. Книга року»

Взяти участь у конкурсі можуть українські письменники Кременчуччини: міста Кременчука і Кременчуцької, Глобинської, Горішньоплавнівської міської, Градиської, Кобеляцької, Козельщинської, Семенівської селищної, Кам'янопотоківської, Новогалячинської, Оболонської, Омельницької, Піщанської, Пришибської сільських територіальних громад.

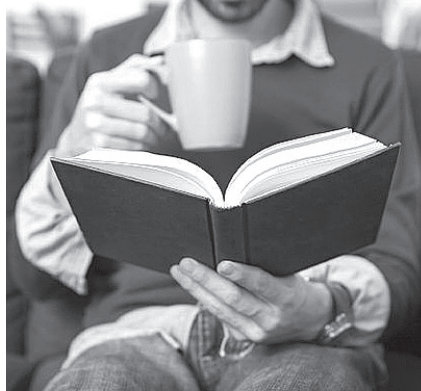
На конкурс приймаються видання, які мають не менше 32 сторінок, зареєстровані у Книжковій палаті України, мають власний ISBN і видані упродовж 2023 року у будь-якому видавництві чи друкарні.

На розгляд не приймаються колективні видання – лише авторські друковані видання не більше двох найменувань книг на номінації: «Поетика», «Проза», «Дитяча книга», «Публіцистика».

Видання приймають на розгляд до 31 грудня 2023 року бібліотекарі читальної зали Філії № 2 КЗК «Кременчуцька міська публічна бібліотека» за адресою: м. Кременчук, вул. Соборна, 9/16 з 10.00 до 17.00 щодня, крім п'ятниці та суботи (під час оголошення повітряної тривоги бібліотека не працює).

До розгляду журі конкурсу допускаються видання, до яких додано пакет документів:

- заява-клопотання (можна отримати, надіславши листа на пошту grigorovna.bulat@ukr.net);
- ксерокопія паспорта, ідентифікаційного коду (конфіденційність гарантується);
- коротка анотація видання;
- два примірники видання, які не повертаються (один залишається для читачів бібліотеки, дру-

гий – для зберігання у Кременчуцькому краєзнавчому музеї);

- відгуки, їхні ксерокопії про видання у друкованій пресі, якщо такі є.

Підсумки конкурсу підбивають у урочистій обстановці 3 березня 2024 року у Всесвітній День письменника.

З умовами конкурсу можна ознайомитися у читальній залі Філії № 2 КЗК «Кременчуцька міська публічна бібліотека» за адресою: м. Кременчук, вул. Соборна, 9/16.

У Кременчуці визначили переможців конкурсу творчості «Я мрію — я живу»

Працівники Департаменту у справах сімей та дітей Кременчуцької міської ради підбили підсумки конкурсу творчості серед дітей з інвалідністю «Я мрію — я живу»

Про це повідомляє пресслужба Кременчуцької міської ради.

Конкурс присвячений Міжнародному дню людей з інвалідністю, що відзначатиметься 3 грудня, та мав на меті підтримку дітей з особливими освітніми потребами і створення умов для подальшого розвитку їхньої творчості. Учасниками заходу стали діти віком від 6 до 18 років.

На розгляд членам журі учасники представили 50 робіт: 10 малюнків, 39 поробок та один вірш.

У номінації «Поетичні твори, проза» відзначений Михайло Маслій, «Винахідливий вчений або пригоди консерви».

Переможцями конкурсу у номінації «Малюнки» стали:

- Катерина Майська, «Україна в моєму серці»;
- Давид Шлик, «Я мрію — я живу».

У номінації «Поробки» журі відзначили:

- Олександру Коваль, «З теплом та любов'ю у серці»;
- Романа Янішина, «Символ Нового року»;
- Іллю Барановського, «Чарівна яєчка»;
- Геннадія Жицького, «Чарівний лебідь»;
- Михайла Носенка, «Мрії про майбутнє»;
- Леоніда Суміна, «Повір у себе».

Яна ГУДЗЬ

У Кременчуці презентували книгу «Світло згаслої зорі»

Минулої середи, 22 листопада, у Кременчуцькому краєзнавчому музеї презентували книгу «Світло згаслої зорі». В ній розповідається історія першого вищого навчального закладу нашого міста – Кременчуцького педагогічного закладу вищої освіти, який існував у 1921-1941 роках (нині Кременчуцький Національний університет). Автори книги – Алла Лушакова та Дар'я Гігер

На жаль, так трапилося, що інститут, який випустив у світ кілька тисяч учителів, був не просто знищений у роки Другої світової війни, але й поступово стерся з нашої пам'яті та пішов із нашої свідомості.

– Зрештою, у повоєнних путівниках нашого міста залишилися лише два речення «До війни у місті був педагогічний інститут» та в російськомовному виданні зазначалося, що у педагогічному університеті навчалось 586 студентів. І це, на превеликий жаль, усе, – говорить Алла Лушакова.

Вона розповіла, що поштовою до написання книги стала розмова, яка відбулася близько 20 років тому, коли Кременчуцький університет готував до

видання альбом, присвячений 45-річчю заснування у місті загальнотехнічного університету, який на той час вважався першим вищим навчальним закладом Кременчука.

– Наш ректор Михайло Загірняк, а він тоді щойно обійняв свою посаду і не був кременчужанином, запитав у нас: «Як трапилося так, що у Кременчуці, у місті історичному, великому, багатому, перший вищий навчальний заклад відкрився лише в 1960 році? До цього нічого не було?». Ми не дуже впевнено сказали, що до війни у нас був педінститут, але ми про нього нічого не знаємо. Так ми почали подавати запити в різні місця та збирати інформацію, – розповіла Алла Лушакова.

Книга обсягом 362 сторінки, з понад 200 ілюстраціями і складається з трьох розділів та додатків. У передмові подається короткий нарис з історії освіти Кременчука від перших церковних шкіл 18 століття і до 1941 року. А також – огляд головних літературних і архівних джерел, на основі яких написана книга.

– На жаль, архів педагогічного інституту згорів повністю у роки Другої світової війни. Тож документи, на яких ми могли будувати розповідь, були змушені шукати у центральних архівах. Зокрема, у Полтавському архіві нам вдалося знайти статистичні матеріали, які підтверджують стан роз-

витку нашого інституту на 1.01.1941 року. Ці дані стали підсумковими. Дуже цікаві матеріали були знайдені у Київському архіві вищих органів державної влади та управління – над ними працювала Дар'я Гігер, – зазначає Алла Лушакова.

Загалом матеріали для написання книги Алла Лушакова та Дар'я Гігер збирали близько 10 років. А текст писали упродовж двох років – із 2021 по 2023 роки. Побачити та почитати книгу можна у бібліотеці, яка знаходиться у Кременчуці, на вулиці Соборній, 11. Саме представником цієї бібліотеки автори подарували декілька екземплярів книги.

Боксерів із Кременчука відзначили преміями

В СДЮШОР із боксу 17 листопада відбулася зустріч із президентом Полтавської обласної федерації боксу Миколою Семенягою та тренерським складом і спортсменами школи.

На зустрічі були директор школи СДЮШОР Олег Гончар, тренер Олександр Ляховий та боксери, які вибороли призові місця на чемпіонаті України серед юнаків у Чернівцях.

Руслан Стеценко, який завоював друге місце, у рівному двобої поступився в фіналі, проте виграв попередні три бої, і Тимур Савченко, який посів третє місце, отримали грошові призи.

Вихованці СДЮШОР під керівництвом тренера Олександра Мальцева також взяли участь у змаганнях серед молоді та жінок.

Ярослав Хохlach став бронзовим призером, вигравши попередні два бої. Денис Дедюк у рівному вже другому бою поступився та здобув п'яте місце. У пресслужбі спортшколи зауважили, що це навіть добре для бойового досвіду хлопців.

Президент Миської федерації боксу Кременчука Віталій Марченко завітав до школи олімпійського резерву з боксу. Він нагородив цінними призами та грошовими преміями боксерів та тренерів, які вдало виступили на чемпіонаті України

Боксери з Кременчука та Горішніх Плавнів – у чвертьфіналі чемпіонату України

Владислав Гела з Кременчука та Євген Павловський із Горішніх Плавнів беруть участь у чемпіонаті України з боксу серед чоловіків та жінок (еліта) на призи Андрія Котельника

Обидва спортсмени вже пройшли до чвертьфіналу турніру. Про це повідомили на Facebook-сторінці Федерації боксу України

Чемпіонат України нині триває у Львові. У змаганнях беруть участь 258 кращих боксерів і боксерок національного рівня (168 чоловіків, 90 жінок).

Владислав Гела змагається у ваговій категорії 75 кг, а Євген Павловський – 92 кг.

Чекаємо на перемогу наших спортсменів.

Вероніка БІЛОДІД

Кременчуцькі борці - призери чемпіонату України з греко-римської боротьби

На чемпіонат України з греко-римської боротьби серед дорослих, який відбувся на Полтавщині, приїхали 160 спортсменів із 17 регіонів. Полтавську область представляли 19 спортсменів, 18 із яких – кременчуківці

Як повідомив «Кременчуцькому Телеграфові» керівник міської Федерації греко-римської боротьби, заслужений тренер України Анатолій Коханевич, три кременчуцькі борці посіли призові місця: друге місце – Євген Савета, третє місце – Дмитро Пишков та Максим Лю.

Ще двоє спортсменів посіли п'яті місця – Ерік Шевченко та Арсен Сандуленко.

– Наші результати могли б бути кращими, якби з міського бюджету виділялися гроші на підтримку греко-римської боротьби – на змагання, на дорогу, на медикаменти тощо, – зауважив Анатолій Коханевич.

Володимир ДМИТРЕНКО

Кременчуцькі плавці допливли до перемоги

З 16 до 18 листопада кременчуцькі спортсмени взяли участь у Відкритому чемпіонаті області з плавання серед спортсменів з інвалідністю, присвяченому пам'яті О.В. Дяченка, який проходив у Полтаві

Про це повідомила пресслужба Кременчуцької міської ради. Кременчук на змаганнях представляли вихованці міської комплексної дитячо-юнацької спортивної школи №1.

Богдан Різніченко виборов три перші місця на дистанції 50 м вільним стилем, на дистанції 50 м на спині та дистанції 100 м брасом, а також друге місце на дистанції 100 м брасом.

Максим Самодрін посів два третіх місця на дистанціях 50 м брасом та 100 м брасом.

Микола Різник здобув третє місце на дистанції 100 м вільним стилем.

Загалом до змагань долучилися понад 165 спортсменів із різних міст України.

До змагань їх підготувала тренер Анна Келембет.

Яна ГУДЗЬ

ПРОГНОЗ ПОГОДИ В КРЕМЕНЧУЦІ

Четвер, 30 листопада		П'ятниця, 1 грудня		Субота, 2 грудня		Неділя, 3 грудня	
MIN	-2	MIN	0	MIN	0	MIN	+1
MAX	+1	MAX	+4	MAX	+2	MAX	+2
хмарно з проясненням		хмарно, дощ		хмарно, дощ зі снігом		хмарно	

Астропрогноз
на 4 – 10 грудня

ОВЕН

Декілька найближчих днів можуть переставити акценти, зорієнтувати вас у новому напрямку. У першій половині тижня тенденції сприятливі для ділової активності.

ТЕЛЕЦЬ

У вас з'явиться ще більше можливостей і бажань. У такий період добре робити іміджеві придбання, приймати пропозиції (можна не тільки особисті, але й ділові).

БЛИЗНЮКИ

Будьте уважні на вихідних, коли хтось із партнерів може по-новому себе позиціонувати. Спостерігайте, але не поспішайте з реакцією у відповідь.

РАК

Цього тижня вам буде значно легше, ніж оточуючим, «розрулити» складну ситуацію. А в любовному житті це найінтенсивніший і найнасиченіший період.

ЛЕВ

Середина тижня оптимальна для поїздок, відвідин різних інстанцій, зустрічей особистого і ділового характеру. У суботу остерігайтеся спокус, не зав'язуйте випадкових знайомств.

ДІВА

До кінця тижня спробуйте втілити свої плани, оскільки попереду у вас досить активний, але непередбачуваний період.

ТЕРЕЗИ

Весь тиждень сприятливий для романтичних зустрічей, легких фліртів. Любовні історії можливі в подорожах.

СКОРПІОН

Виключно важливий для ваших перспектив тиждень. Будьте відповідальні і уважні, щадіть почуття близьких людей. Це можливість оновлення, і спробуйте знайти найбільш вигідне рішення.

СТРІЛЕЦЬ

У рішенні ділових питань передусім орієнтуйтеся на матеріальний бік. У суботу можуть відбутися події або прийде відчуття значних змін.

КОЗЕРІГ

Несподівані результати може принести контакт із зарубіжними партнерами. В середу добре робити придбання для оселі.

ВОДОЛІЙ

Звертайте увагу на знаки подій. Пригадайте, що відбувалося з вами на початку року. Тепер ця тема може отримати новий розвиток.

РИБИ

Можуть відкритися нові перспективи, надійдуть пропозиції. Ведіть листування, заводьте нові знайомства, домовляйтеся.

ЦІКАВИЙ ФОТОФАКТ

Свято наближається

Із 6 грудня у Кременчуці розпочне роботу Резиденція Святого Миколая. Про це стало відомо із соціальних мереж закладу «Освітня застава».

Відвідати Святого Миколая можна буде з 12.00 до 17.00 за адресою: бульвар Українського Відродження, 7а. Вхід безкоштовний.

РЕЦЕПТ ТИЖНЯ

Сирно-вершковий суп із броколі

Досить простий у приготуванні, ніжний та водночас ситний суп із броколі. Найпопулярніший американський супчик.

Складові:

- 250 г броколі
- 100 г моркви
- 100 г твердого сиру
- 100 г вершків 10%
- 50 г ріпчастої цибулі
- 25 г вершкового масла
- 2 ст. л. пшеничного борошна
- 1 зубок часнику
- 800 мл курячого бульйону
- за смаком сіль та перець.

Подрібнені часник, моркву та цибулю обсмажити у каструлі на вершковому маслі протягом двох хвилин.

Додати борошно і, помішуючи, обсмажувати суміш одну-дві хвилини.

Засипати розібрану на малі суцвіття броколі.

Влити бульйон, додати сіль та перець, довести до кипіння та далі готувати на помірному вогні хвилин 10. Влити вершки та варити ще 10 хвилин. Додати тертий твердий сир, добре перемішати.

Смачного!

ЧИ ЗНАЄТЕ ВИ, ЩО...

...American Airlines примудрилися за рік заощадити 40 тис. доларів, кладучи на одну оливку менше в салат пасажиром, що літають першим класом.

...Американці щорічно з'їдають 18 гектарів піщи.

...Сума всіх чисел рулетки — число диявола: 666.

...Побудувати корабель «Титанік» — неймовірно дорого. Але ще більше мільйонів було витрачено на зйомки фільму про нього.

...«Чупа-чупс» — неймовірно круті цукерки. Логотип для них малював сам Сальвадор Далі.

...Одного разу, коли пік популярності Чарлі Чапліна досяг апогею, було вирішено провести конкурс його двійників. Чаплін заради сміху вирішив долучитися і... посів третє місце.

...У конкурсі «Створи прапор штату Аляска» переміг тринадцятирічний підліток, його проект використовують і досі.

КНИГИ

Колишня ув'язнена, зірка Голлівуду та міфи про тіло

Спеціально для читачів «Телеграфу» бібліотекар відділу абонементу філії №2 Кременчуцької міської публічної бібліотеки Наталія Манжелівська підготувала чергову добірку книжкових новинок

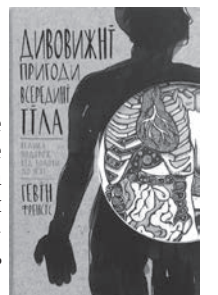

Колін Гувер

«Спогади про нього»

Відсидівши п'ять років у в'язниці за трагічну помилку, Кенна Ровен повертається в місто і сподівається знову стати частиною життя своєї чотирирічної доньки. Однак опікуни її доньки намагаються не допустити Кенну до дівчинки. Єдиний, хто не закриває перед нею дверей — Леджер Ворд, власник місцевого бару. Він — одна з небагатьох ниточок, що веде до доньки Кенни. Між Леджером і Кенною спалахують почуття, та що сильніше вони розгоряються, то більшають ризики: ніхто не має дізнатися про їхній зв'язок, адже надто багато стоїть на кону. Кенна мусить здобути прощення за минулі помилки, ставши на шлях зцілення і надії.

Гевін Френсіс «Дивовижні пригоди всередині тіла. Велика подорож від голови до п'ят»

Ця книга повністю змінить ваше уявлення про власне тіло, допоможе позбутися багатьох упереджень та отримати цікаві та корисні знання про невидимі процеси, які відбуваються в ньому щодня. А ще відповість на безліч несподіваних запитань:

Який зв'язок між діагностикою інсульту та картинами Леонардо да Вінчі?

Чому параліч обличчя лікують уколами, які паралізують?

Як опис травми допомагав історикам вивчати старовинну зброю?

Як уявляли зір стародавні медики та як винайшли штучний кришталік?

Які асоціації в лікаря викликають казки та міфи?..

Тейлор Дженкінс Рід

«Сім чоловіків Евелін Г'юго»

Відлюдькувата зірка Голлівуду Евелін Г'юго нарешті готова розповісти всю правду про своє гламурне й скандальне життя. На роль авторки біографії вона запрошує маловідому журналістку Монік Грант, і найбільше цей вибір дивує саму Монік. Але вона рішуче налаштована дати новий поштовх власній кар'єрі, тому пристає на цю пропозицію та зачаровано слухає розповідь Евелін: як та у 50-х розпочинала свій шлях до Голлівуду і як пішла із шоубізнесу у 80-х. І за цей час сім разів виходила заміж. А ще розкриває історію нещадних амбіцій, справжньої дружби й великого кохання. Коли розповідь добігає кінця, стає зрозуміло, що долі Евелін та Монік трагічно переплітаються.

Руслана ГОРГОЛА

ТОСТИ

- Китайська мудрість говорить: «Коли ти з'явився на світ, ти плакав, а кругом усі раділи. Зроби так, щоб, коли ти будеш йти, всі плакали, а ти один посміхався!». За сказане!
- Якщо подивитися на небо і придивитися до зірок, то можна помітити, що всі вони такі ж різні, як і люди. Народжується людина і на небі з'являється нова зірка. Якщо людина здорова, то її зірка світить яскраво, якщо хвора — тьмяно, вмирає — її зірка падає з неба.
- Кажуть, що навіть найменша добра справа важить більше, ніж величезні обіцянки. Тому я хочу піднести тост за нашого іменинника і побажати йому, щоб його оточували люди, здатні оцінити всі ті добрі та хороші вчинки, які він для них робить!

ПРИТЧА

Чого боятися?

Одного разу почалася сильна гроза. Всі діти прибігли додому, але найменшої доньки не було. Мати занепокоїлася і пішла шукати її. Надворі йшов дощ, безперервно спалахували блискавки і гримів грім. Від цих блискавок було моторошно і страшно.

Мати кожен раз здригалася від звуків грому.

Незабаром жінка знайшла свою доньку. Дівчинка бігала під дощем.

Щаслива, вона стрибала і танцювала. І кожен раз, коли в небі вдаряла блискавка, дівчинка піднімала своє обличчя до неба і весело сміялася!

Мама була дуже здивована:

— Що ти робиш? — запитала вона. — Тобі не страшно? Невже ти зовсім не боїшся грози?

— А чого тут боятися? — Весело відповіла дівчинка. — Мамо, дивись, я танцюю, а небо мене фотографує!